

A MAG NEM A HÜVELLYEL ÖRÖKÖL

Maradjunk állva egy pillanatnyi imára. Hajtsuk meg a fejünket.

² Kedves Istenünk, mi ezt nagy előjognak tartjuk, ma este, hogy itt lehetünk erre az alkalomra, hogy elhozhassuk az élő Krisztust egy haldokló világnak és egy haldokló nemzedéknek.

³ Azt kérnénk, Urunk, hogy Te felkennéd a mi Szavainkat és törekvéseinket, hogy azok ne térjenek vissza Hozzád üresen, hanem végezzék el azt amelyre rendelve lettek.

⁴ Segíts minden férfinek, asszonynak, fiúnak vagy lánynak, itt ma este, akik szükségben vannak. És, Atyánk, tudjuk hogy mi mindnyájan szükségben vagyunk. És amikor ma este elmegyünk, hadd érezzük szívünkben úgy, mint akik Emmausból jöttek, miután a . . . tanúi lettek Krisztus feltámadásának, mondván, "Hát nem hevült-e a mi szívünk bennünk amikor Ő beszélt hozzánk az úton?" Add meg ezt, Urunk.

⁵ Gyógyítsd meg a betegeket és lesújtottakat. Ne legyen közöttünk gyenge ma este a szolgálat után. És mindenek felett, ne maradjon egy hitetlen se, Urunk. Higgyenek mind az Örök Életre, mert ez a mi összejövételünk célja itt.

⁶ Ezeket az áldásokat mi Isten Országának tiszteletére kérjük, Jézus Krisztusnak, az Isten Fiának Nevében. Ámen.

Leülhettek.

⁷ Jó, ma este újra itt lenni. És látom, hogy egy páran állnak körben, és azt hiszem a—a telefonok most nyitva vannak, sok különböző városokhoz az országon át; San Francisco, Tucson, fel keletre. És mi, a telefonon át, üdvözöljük őket. Itt vagyunk ma este az auditóriumban. És a fő auditórium zsúfoltságig telve van, és a sorok; és körben a falaknál tele emberekkel, akik állnak. És úgy értettük hogy holnap este megpróbálunk megnyitni egy másik oldalt itt, a gimnázium felé, és egy nagyobb auditóriumot kapunk, amely talán néhány ezerrel több embernek ad helyet. Tehát reméljük ezt holnap este. Ha ma este, az első este tele van, hát, akkor hisszük hogy holnap este nagyobb lesz. És látom hogy tettek be külön székeket, meg minden, ma este is.

⁸ Nagy várakozás alatt vagyunk; először, az Úr Jézus Eljövetelére; a másik pedig az üdvössége. . . az elveszett lelkeknek, akik ma este befogadnák Őt és készen legyenek az Ő Eljövetelére amikor Ő megjelenik.

⁹ Szeretnék külön üdvözlést és köszönetet mondani minden kedves embernek az emelvényen, akikről úgy értem hogy sokan közülük lelkészek. Pár százan, vagy többen, ülnek az emelvényen, és mi igen hálásak vagyunk hogy itt vannak.

¹⁰ Mindenkinék, ahol csak vagytok, a nemzet különböző részein . . . És úgy értem hogy néhányan a tengeren túlról vannak. Tehát hálásak vagyunk értetek hogy itt vagytok, hogy velünk élveztétek ezt a közösséget, amelyet elvárunk hogy Isten ad nekünk az összejövetel folyamán.

¹¹ Úgy tűnik nekem, mióta rá gondoltam hogy visszajövök ide erre a pár napos összejövetelre, hogy a saját szívem furcsán megriadt egy nagy érzéssel hogy valami épp történni fog. Csupán nem tudom hogy mi az, de remélem hogy az egy nagy kijelentés Istentől, amely fel fog—fel fog készíteni és az Ő Országának jobb polgáraivá tesz bennünket, amíg ebben a sötét, bűnös és hitetlen világban járunk.

¹² Ez a föld ma este, maga ez a hely, számomra nagy dolgot tartogat. Mióta megtudtam hogy itt ezt az iskola-auditóriumot építették, azóta akartam ezen a helyen egy szolgálatot. Nagyon hálás vagyok az iskola testületének és azoknak akik szívélyesen megengedték nekünk.

Ezen a helyen volt, éppen valahol ahol ma este ez az épület áll, hogy egy nagy dolog történt úgy harminc évvel ezelőtt, épp ezen a területen. Akkor ez csak egy rekettyés-nádas hely volt. És én egy kis házban laktam innen kissé távolabb, úgy kétszáz méterre. Azokban a napokban apám és anyám üdvössége nagyon nyugtalanított. Akik mindketten ma már eltávoztak. És akkor, különösen apám miatt nyugtalankodtam. Emlékszem, hogy a verandán aludtam. Meleg volt, nyáridő.

¹³ Le van írva, azt hiszem, a *Jézus Krisztus Tegnap, Ma és Mindörökké Ugyanaz* című kis könyvben, vagy pedig a *Nem Voltam Engedetlen A Mennyei Látás Iránt* című kis könyvben.

¹⁴ És ott feküdtem a verandán, hirtelen felébredtem, és egy teher jött a szívemre az apámért. Amint sokan, közületek a városból ismertétek apámat. Azt gondolom hogy ő egy nagy ember volt, noha bűnös volt. És, neki azonban volt egy rossz szokása, amely ellen én próbáltam harcolni amilyen keményen csak tudtam, az ő korában, ami az ivás volt. És aznap este ő ivott. És én felébredtem egy nagy teherrel a szívemben iránta. És úgy pizsamában, felhúztam a nadrágomat, a pizsamafelsőt pedig fenthagytam; átsétáltam ezen a rekettyés-nádas helyen, körülbelül oda ahol ez most áll, és letérdeltem hogy imádkozzam az apámért.

¹⁵ És mialatt imádkoztam és kértem Istent, hogy mentse meg és ne—ne engedje, hogy bűnösként haljon meg, mert én szerettem; és mialatt imában voltam, felemelkedtem hogy innen kelet felé nézzek, és ott volt egy látomás. És éppen felettem állva, sokan ismeritek a látomást, ott volt az Úr Jézus.

¹⁶ Nos, én nem vagyok túl érzékeny az illúziókra, amennyire tudom. De a látomások valódiak. És ott állt az Úr Jézus, első ízben láttam Őt egy ilyen típusú látomásban. Körülbelül, óh,

valószínűleg úgy három méterrel a fejem fölött volt, a levegőben állva, az egyik lábával éppen lépve. Egy fehér ruha volt rajta, rolytos szegéllyel az oldalán. A haja válláig ért. Úgy nézett ki, ahogy a Biblia mondja, hogy harminc körüli Férfi volt. De, egy kicsi, sovány felépítésű Társ, nagyon kicsi, úgy nézett ki, mint aki nem több hatvan kilónál.

17 És néztem, és azt gondoltam hogy van valami, hogy talán helytelen vagyok. Tehát én—én megdörzsöltem a szememet, és—és újra felnéztem. És Ő valahogy oldalt állt, valahogy az arca profiljában. És arcának kinézete, amint én mindig láttam a látomásokban, olyan volt mint Hoffmann-tól a Krisztus feje harminc évesen. Ez az oka hogy az meg van nekem a házamban, írásaimon, ahová csak tehetem, mert úgy nézett ki, leginkább így. Csupán Ő kicsinek nézett ki.

18 És amint felnéztem Rá, azt gondoltam, “Biztosan nem az én Uramra nézek ott állua.” És én valahogy *ebben* a pozícióban voltam, és talán éppen ahol *ez*, közvetlenül ahol most *ez* a szószék van. Valahol, épp ebben a közelségben volt, egy sugáron belül, ahol most állok, amennyire csak mérni tudnám, negyven vagy ötven méterre körben ezen a helyen, ebben a körzetben.

19 És én felnéztem, és Ő ott állt. És én megharaptam az újjam, lássam hogy nem-e alszok. Tudjátok, hogy miként... Egyszerűen mintha nem lehetne igaz. És én akkor még fiatal voltam az Úrban, úgy hat hónapja prédikáltam. Megharaptam az újjamat. Vettem egy sást, és letörtem. És sokan közületek emberek akik vidéken éltek, tudjátok hogy milyen az a kis fogpiszkáló, a rekettyés sásban. Elkezdtem rágni. És azt mondtam, “Ez—ez nem lehet. Álmodom. Ott van az otthonom. Ott van apám, anyám, és a gyerekek. Ott van az öreg téglaház, tó, amelyik ott volt lent, ahol vadkacsára szoktam vadászni, csak kétszáz száz méterrel odébb. És én itt állok a mezőn; így kell, hogy legyen.”

20 A földre rúgtam, lábammal dobbantottam, és megráztam a fejem, és—és kezemmel pattintottam, újra felnéztem; félrenéztem, újra odanéztam, és Ő ott volt, ott állt. És a szél elkezdett fújni, és láttam hogy fújja a sást. És mikor fújni kezdett, akkor az Ő ruházata azzal mozgott. Amint ruhák lógnak egy zsinóron, elkezdett lengeni—lengeni. Ő ott állt. Én ránéztem.

21 És azt gondoltam, “Bárcsak megpillanthatnám az Ő arcát!” És Ő kelet felé nézett, épp *erre*. Nézte azt, feszülten. És én megmozdultam, hogy körbe menjek, hogy közelebb megtigyelést tegyek az arcáról. És még mindig nem láthattam Őt nagyon jól. Kezét Maga előtt tartotta, inkább elrejtve onnan, ahol én álltam.

22 Újra megmozdultam. És köszörültem a torkomat, valahogy így, “hum,” hogy lássam ha fel tudom hívni az Ő figyelmét. De Ő nem mozdult.

²³ Aztán gondoltam, “Talán megszólítom Őt.” Mikor mondtam, “Jézus,” az Ő fejét odafordította. És amikor Ő rám nézett, csak kinyújtotta az Ő karjait. Ez minden, amire emlékszem. Úgy majdnem napkeltéig, én itt feküdtem kint valahol, ahol ez a hely van most, a mezőn; pizsamafelsőm átázott a könnyektől, ahol sírtam. És észhéletemet vesztettem.

Arcának olyan karakterei voltak amit egyetlen művész sem tudna lerajzolni vagy lefesteni. Nem tudnák megcsinálni. Úgy nézett ki mint egy Férfi, aki ha Ránéztél sírni akart együttérzéssel, és tisztelettel, hódolattal; és mégis elég hatalommal ahhoz, hogy ha beszélne, az egész világot átforgatná. És a jellemvonásokat egy művész soha nem tudna elkapni.

²⁴ És én a mai napig soha nem tudtam meg hogy az mit jelentett. De maeste itt vagyok, harminc év után, egy auditóriumban állva amely most a Mindenható Isten szolgálatára van odaszánva. És én, csak egy—egy laikus, valóban, csak egy—egy helyi vén, az—az itteni Baptista gyülekezetben, ahol Roy Davis volt akkor a pásztor. És most én itt állok a helyel zsújoltan ugyan azon a földön, kezeimben tartva, a . . . amit én azt gondolok hogy az Moga a Jézus Krisztus Vérenek vétele, és hogy hozzam ezt a négy napos Üzenetét az Úrnak.

²⁵ Csupán hat hónappal azután, volt nekem az első keresztelesem itt lent a folyónál, amikor a Fény lejött itt a Spring Street-en. Sokan közületek lehet hogy le akartok menni és megnézni azt, a Spring Street-en és a víznél, épp a folyóra nézve. És ott volt ahol az Úr Angyala megjelent nyilvánosan, először, és két óraker, egy délután. És egy Hang jött belőle, ezt mondta, “Amint Keresztelő János lett küldve hogy megelőzze Krisztus első eljövetelét, úgy a te Üzeneted a második Eljövetelét fogja megelőzni.”

²⁶ Most harminc évvel később van, és én még itt vagyok, maeste, hirdetve azt az Üzenetet. És körbe ment Az a világon, és boldog vagyok hogy újra a szülővárosomban vagyok, maeste, hogy ezt az Úr Jézus Krisztust képviseljem, Akit még mindig teljes szívemből szeretek. Ő mindennap edesebbé válik mint az előző nap volt. Soha nem változtattam meg egy jótát sem a Tanításomból. Az első dolog amivel kezdtem, maeste még ugyanazt hiszem. Ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökre. Most van egy Üzenetem, amelyért felelős vagyok.

²⁷ Amikor az Üzenet először kiindult, az volt, persze, mindenki; a betegekért való ima, nagy jelek, csodák. Az különösen a Pünkösdi nép között kezdődött, a gyógyító kampányok egyetemes ébredése, amely végigsöpört a világon. Tizenöt tömör éven át ébredés volt minden létező hegyen, azt hiszem, égett az ébredési tűz. Szó szerint milliók fogadták el Krisztust mint Megváltójukat, az az egy küldetés által. Az ihletett, onnan Oral Roberts-ig, és így tovább, és tovább, amint körbe ment.

28 Miután a Pünkösdi gyülekezet az ő halott összeomlásában fekszik, ahogy akkor volt. Az én szándékom és vágyam, ma este, hogy újra felébresszem azt a gyülekezetet az Úr Jézus közellévő Eljövetelére. Kell hogy dorgáljam. Kell hogy dorgáljam a bűnt bármilyen is az. Nem célzom senki felekezetére. Van egy Üzenetem.

29 Most, nehéz bejutni egy gyülekezethez támogatásért, épp ahogy ez a mi Úr Jézusunkkal volt, mert ez Ő; nem én. De ahogy Ő először prédikált, és gyógyította a betegeket, feltámasztotta a halottakat, és a leprásokat tisztította, ördögöket űzött ki, mindenki akarta Őt. De jön egy idő, ahol van egy Üzenet amely mindig követ minden jelet, mert a jelnek van egy hangja.

30 De mikor Ő egy napon leült, és azt mondta, “Én és az Atyám Egy vagyunk,” az több volt, mint el tudtak volna viselni. Szintén így volt, amikor Ő azt mondta, “Ha nem eszitek az ember Fiának testét és nem isszátok az Ő Véré, nincs bennetek Élet.”

31 “Hogyan?” Hát, doktorok és jól-gondolkozó emberek mondták volna, “Ez az ember egy emberi vámpír, aki arra próbál rávenni hogy egyed a testét és igyad a Véré.” Ő soha nem magyarázta meg azt. Csak mondta.

32 És ma este hallhatok dolgokat, és az összejöveleik alatt, melyek csak mondvá vannak. Lehet hogy nem tudjuk megmagyarázni. De, emlékezzetek, hogy Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. Mi hisszük ezt.

33 Nos, nincs időnk túl sokat beszélni, mert bizonyos időben kell kezdenünk itt és bizonyos időben kell kimennünk. És tiszteletben akarjuk tartani az iskola testületét, amely meghatározta nekünk az időpontokat, és mindent megteszünk amit tudunk hogy tiszteletben tartsuk azokat.

34 Emlékezzetek, valahányszor egy bűnös Krisztushoz akar jönni, az egyetlen amit tenned kell hogy gyere egyből ide, akár prédikálok, énekelek, bármi, és add át életedet Krisztusnak épp akkor, állj fel helyeden. Ezért vagyunk itt, hogy segítsünk.

35 Akarok beszélni Vayle Testvérrel, Rober...Borders Testvérrel, és a testvérekkel itt. Ha...szeretném tudni hogy tudnák-e, a gyülekezetben, délután, vagy reggel, vagy valami, egy oktatási szolgálatot azoknak akik keresik a Szent Szellem keresztségét. Rendszerben lenne ez, ti testvérek? Neville Testvér, és mindannyiatok lemehetne, és Capps Testvér. Ha bárki akar oktatást a Szent Szellem keresztségében, akkor miért ne jönnének el a Tabernaclebe... Mi lenne a legjobb, a reggel vagy a délután?

36 [Valaki mondja, “Reggel.”] Reggel, úgy tíz óraker? Tíz óra felé délelőtt.

37 Ha kérdésetek van a Tanításról, ha kérdésetek van az Üzenetről, ha ti—ha ti akartok...még soha nem szolgáltak

felétek, személyesen, és akarjátok hogy imádkozzanak értetek, vagy bármi amit tudni akartok ezen a módon, miért ne jönnétek le oda délelőtt tíz órakor és találkoztok ezekkel az emberekkel. Egy vagy több lesz ott hogy oktasson, imádkozzon a betegekért, hogy kérdésekre válaszoljon csak mint személyes ember. Csak menjetek hozzájuk, és ők örömmel segítenek nektek bármilyen módon csak tudnak.

³⁸ Most, még mielőtt az Igéhez közelednénk, akarunk közeledni újra az Ige Szerzőjéhez. Túl sokat ehettek; túl sokat ihattok; túl sokat nevezhettek; túl sokat járkálhattok; de soha nem fogtok túl sokat imádkozni. “Azt akarom hogy mindenütt imádkozzanak, szent kezeket felemelve kételkedés és harag nélkül.”

Imádkozunk.

³⁹ Kedves Jézus, az Élet Igéjének Szerzője, és Te vagy az az Ige, mi most komolyan közeledünk Hozzád a látomás magyarázata után. Hogy, Istenünk, Te bizonyosságot teszel rólam hogy ez igaz. Úr Jézus, imádkozom hogy kend fel a szavakat ma este minden fül hallásáig amelyek az Isteni hang alatt vannak. És ha vannak itt, vagy hallgatnak bennünket, kint a nemzetén át, ha nincsenek készen és felkészülve ebben az órában, hogy megfeleljenek az óra kihívásának, az Istentől való Üzenetnek, hogy megtérjenek és készen legyenek, mert az Isten Országá közeledik. Imádkozunk hogy úgy legyen, ma este, velük, hogy megfeleljenek ez óra kihívásának.

⁴⁰ Ó Istenünk, imádkoznék segítségért, ismerve a felelőséget és amit ez jelent, és hogy miért kell felelnem az Itélet Napján, mindenért amit itt és máshol mondok. Segíts nekem hogy halálosan komoly tudjak lenni, Uram, mindennel amit teszek vagy mondok a Te Igédben, hogy az gyümölcsöket hozzon. Mert, ahogy a Te küldetésed volt, “Ne távozzon el a te szádtól ez az Ige; hanem elmélkedjél abban, éjjel és nappal, hogy mindazt betartsd ami a törvényben írva van. És akkor boldogulóra teszed a te útaidat, és akkor jó sikereid lesznek. Hát nem én parancsoltam neked. Légy erős és nagyon bátor, mert az Úr, a te Istened, veled lesz ahová csak mész.” Úr Jézus, tégy így, ma este. Imádkozunk Jézus Nevében. Ámen.

⁴¹ Pénteken és szombaton, tíztől tizenkettőig, a Tabernacle-ban a anyolcadik út és Penn Street kereszteződésnél oktatás lesz, válaszok a Tanításról, ima a betegekért és más egyéb. Gyertek le ha bármi kérdésetek van, bármire szükségetek van. Lesznek ott férfiak, hogy—hogy foglalkozzanak azokkal. Az Úr áldjon meg benneteket.

⁴² Most, erre a ma esti nyitószolgálatra, semmi mást nem tehetek mint egyenesen az Üzenetünkre nyitni. Ez az amiért itt vagyunk, és most ez az amiért visszajöttem.

És vasárnap reggel, ha az Úr úgy akarja, akarok találkozni napjaink nagy kihívásával, a *Házasság és Elválás*-ról.

43 Most, a Galaták 4:27-ből kívánom ezeket az Igéket olvasni, 4:27-től 31-ig bezárólag.

Mert meg van írva, Örvendezz, te meddő, aki nem szülsz; vigadozzál és kiálts, aki nem vajúdol: mert sokkal több az elhagyottnak magzatja, mint akinek férje nagyon.

Mi pedig atyámfiai, Izsák szerint, ígéretnek gyermekei vagyunk.

De amint akkor a test szerint született üldözte a Lélek szerint születetett, úgy van ez most is.

De mit mond az Írás? Űzd ki a szolgálót és az ő fiát: mert a szolgáló fia nem örököl a szabad nő fiával.

Igy azután atyámfiai, nem vagyunk a szolgáló fiai hanem a szabadosé.

44 Adja az Úr az Ő áldását az Ő Igéje olvasásához. Most, én hiszem itt hogy egy ilyen témát veszek, nagyon furcsa, szokatlan. De néha mi Istent ilyen furcsa, szokatlan órákban találjuk, szokatlan módokon, szokatlan dolgokban, mert Isten szokatlan. És akik Őt valóban a szívükből szolgálják, ők egy szokatlan módon szolgálják Őt, a világnak dolgaihoz vagy módjaihoz viszonyítva. Ez a téma így szól: *A Mag Nem A Hüvellyel Örököl.*

45 Pál itt beszél Ábrahám két fiának szószerinti magjáról. Pál, örömmel, hozza magát a szabad asszony által való születés helyzetébe.

46 Nos, mi tudjuk, hogy Ábrahámnak két fia volt, két különböző asszonytól. Isten ígéretet adott neki Sára által, Sárán át, helyesebben, hogy egy Fiú fog születni, és ezen a Fiún át lesz megáldva a világ. Minden nemzet meg lesz áldva ettől a Fiútól. És általában úgy hiszik, különösen a Zsidók között, hogy ez Izsák volt, pedig nem. Ábrahámnak ez a megígért Fia Jézus, és Ő Ábrahámnak a Királyi Mag ígérete. De mivel Ábrahámnak két fia volt. . .

47 Az egyik—egyik Hágártól, aki az ő feleségének szolgálója volt; egy kedves, csinos egyiptomi szolgáló, akit Ábrahám lent Egyiptomban szedett fel a felesége számára, hogy legyen. . . a felesége szolgálója. És Sára, úgy gondolva hogy Isten nem képes igazán megtartani minden Ő ígéretét, mondta Ábrahámnak hogy vegye Hágárt, a szolgálóját, és házasodjon össze vele, (ami, a többnejűség törvényes volt azokban a napokban) és hogy szüljön gyermeket; és hogy ez az ahogy Isten azt tervezte, hogy neki Hágáron át kellett hogy gyermeke legyen. De megtudjuk hogy az nem úgy volt.

48 Most mi azt is értjük, hogy Isten háromban tökéletesedik ki. Nos, Isten *háromban* "tökéletesedik ki." A "kegyelem" az *öt. Hét* a "beteljesedés," mint a világ.

Isten az Atyában, Fiúban, Szent Szellemben tökéletesedik ki. Ez az Istenség tökéletessége. Mind egy Isten, három megnyilvánulásban, az egy tisztség három jellemvonásban, vagy három tisztség az egy Istenségben.

⁴⁹ Nos, a tökéletességben is három van, a kegyelem lépései, a Gyülekezet számára; megigazulás, megszentelődés, a Szent Szellem keresztsége; Az Újjászületést ez foglalja magában, épp úgy ahogy a természetes születés is jelképezi ezt. Ami, egy gyermeket világrahozó asszony, az első, ami megjelenik víz, vér, és azután az élet.

A Biblia mondja az Első János 5:7-ben, vagy 7:5-ben, van azt hiszem, ami mondja, “Hárman vannak akik bizonyosságot tesznek a Mennyben; az Atya, az Ige,” ami a Fiú volt, “és a Szent Szellem; ez a három Egy. Hárman vannak, akik bizonyosságot tesznek a földön;” az Ige, “a víz, vér, és Szellem. Víz, vér, és Szellem; ez a három *megegyezik* egyben.”

⁵⁰ Nos, az Atya, Fiú, és Szent Szellem, Egy. Nem lehet meg neked az Atya ha nincs meg a Fiú; nem lehet meg neked a Fiú, ha nincs meg a Szent Szellem. De meglehetsz igazulva megszentelődés nélkül; meglehetsz szentelődve Szent Szellemmel való betöltöttség nélkül. Ezt bebizonyítottuk a természet rendjében.

⁵¹ Most, és sokan közületek, talán, idegen lehetek nektek. És én—én iskolázottság nélkül való vagyok; biztos vagyok benne, hogy már értitek. De én jelképekben tanítok, ahogy a természetes jelképezi a szellemit.

⁵² Nos, mi látjuk hogy hárman vannak a tökéletességben. Isten háromban tökéletesedik ki, most. És ez volt, az Ábrahám magjának tökéletességében, Ismáel, Izsák, Jézus. Ismáel a rabszolganőtől jött, Izsák a szabad asszonytól, és mindkettő szexszel; de Krisztus Jézus a szűztől jött, semmi szex.

⁵³ Itt a “Mag,” egy egy Mag; nem magok, hanem egy Mag. Ez a többi nem Ábrahám magja, mert Ábrahám “Magja” az ő hit Magja volt amiről Isten beszélt, nem a természetes magja. Mert, miután Sára meghalt, Ábrahám egy másik asszonnyal házasodott meg és hét fia volt, azonkívül lányai. Tehát az nem Ábrahám magjai, hanem Ábrahám “Magja” volt, egy. És az az Ábrahám hit Magja volt, ramutatva a Királyi Magra amelynek Ábrahám hitén át kellett jönnie; nem Ábrahám természetes élete, hanem Ábrahám lelki élete; aki vett mindent ami Isten Igéjével ellentétes és úgy nevezte mintha az nem lett volna, és hitt Istenben; reménység ellenére, reménykedve hitte. Ez a valódi Mag, amiről beszélünk.

⁵⁴ Itt be van nekünk mutatva egy kép. Óh! A mag elkezdődött, az ígélet magja, elkezdődött egy kis kétellyel, az eredeti ígéletben való kételkedés. Nézzétek, ahogy alul kezdődik, az eredeti ígéletben való kételkedés. Isten megígérte Ábrahámnak,

hogy Sárán keresztül, lesz ez a gyermek. De most figyeljétek, Ábrahám első magja a rabszolganó által úgy jött, hogy Sára kételkedett, hogy ez megtörténhet, mert ő öreg volt és túllépett a szülés korán.

⁵⁵ Most ez az ahogy a gyülekezet elkezd. Ez az ahogy mindig kezdődik. Az aljáról kezd. Nem a tetejéről kezd. Egy ember aki létrára akar mászni, ha először a tetejére akar jutni, kitöri a nyakát. El kell kezdened és ahhoz felépíteni.

És itt mi megtaláljuk az Isten ígéretének kezdetét ahogy megnyilvánul, az Isten programjában való kis kételkedés, és annak félbeszakítása által.

⁵⁶ Ez ugyanaz ahogy a bűn elkezdődött az Éden kertjében. Ez az ahogy a halál elkezdődött a bűn által, amikor Isten egy szavát félreértelmezték vagy kételkedtek abban. Nem kételkedhetsz vagy nem teheted rossz helyre Isten egy szauát sem, mert az IGY SZÓL AZ ÚR, mert Az minden szava legyen úgy.

⁵⁷ És itt Sára, még pedig akihez az ígélet (Sára asszony lévén, ami a gyülekezet jelképe), kételkedést adott az Isten megígért Igéjének eredeti programjához, és azt mondta, “Te, Ábrahám, férjem, vedd magadhoz ezt a gyönyörű lányt, és éljél vele, és legyél neki mint egy férje. És Isten őrajta keresztül fogja megadni ezt az ígélet magját, és én magamhoz veszem a gyermeket.” Látjátok, csak egy kis jóta mellett elmenni, és megváltoztatta az egész programot.

Ezért, nekünk Isten minden Igéjét úgy kell vennünk, mint IGY SZÓL AZ ÚR. Isten minden Igéje igaz.

⁵⁸ Itt indul aztán a mag, az ígéletben való kis kételkedéssel. Izsák aki a szabad és megígért asszony magja volt, megteremtette, ahogy Pál próbálta itt magyarázni a Galatáknál, megteremtette a természetes, megígért magot. És továbbmondja itt, hogy a—a szolgáló gyermekei nem örökölhetnek a szabad asszony gyermekeivel, mert ők két különböző kategóriából vannak.

⁵⁹ És, az igaz, a hitetlen nem örökölhet a hívővel. Egyáltalán nincs lehetősége. Ez az, ahol ma a baj van. Nem tudod elérni hogy egy felekezeti csirke higgyen a sással. Egyszerűen nem tudod. Ez az ahol a baj jön. Kell hogy hidd Isten minden szauát. Te egyszerűen. . . Nem örököltök együtt. És nem is fogsz—fogsz azzal csatlakozni; nem teheted. Vagy sas vagy csirke kell hogy legyél.

⁶⁰ Nem lehetett örökös Ismáellel, a szolgáló asszony magjával, a. . . a kételkedés miatt. Sára kételkedett Isten Igéjében, hogy Isten képes Azt megtartani. Figyeljétek meg Ábrahámot! Látjátok mit építetek vasárnap délelőttre. Ábrahám nem kételkedett abban. Sára kételkedett; ő volt az. Nem Ádám volt aki kételkedett; Éva volt aki kételkedett. Tehát, akkor,

mi többet fogunk felismerni azokról amikor vasárnap reggel foglalkozunk vele.

⁶¹ És a lelki sem lehet. . . a természetes nem örökölhet a lelkivel. Ismáel gyermekei sem örökölhetnek az—az Izsák gyermekeivel, és úgy amint a testi nem örökölhet a lelkivel.

⁶² Természetes Gyülekezet; lelki Gyülekezet. Van egy természetes gyülekezet amelyet ezek az asszonyok jelképeznek itt; és van egy lelki Gyülekezet, szintén. Tehát, a természetes gyülekezet és a lelki Gyülekezet nem örökölhet együtt. Ők két különböző, különálló idők; két különböző, különálló nép; két különböző, különálló szövetség alatt.

⁶³ Ez az amiért az Elragadtatás az más, és csak az Ábrahám királyi Magja számára lesz. Az nem jöhet a gyülekezet természetes, testi magja által. Az Isten Igéjének királyi Magja kell hogy legyen Az, Ábrahámon át, a királyi Mag. Ez az amiért először az Elragadtatásnak kell lennie.

Mert, emlékezzetek, “Mi akik élünk és megmaradunk, nem maradunkle, előzzük meg azokat, akik elaludtak. Mert az Isten trombitája fog szólni, és a Krisztusban meghaltak támadnak föl először. Mi akik élünk és megmaradunk, velük együtt felragadtatunk és találkozunk az Úrral a levegőben.” Figyeljétek, és újra meg van írva, “És a többi halott nem élt, ezer évig.”

⁶⁴ Ezért ott, ők nem fognak együtt örökölni. Nem lesznek együtt az Elragadtatásban. Van egy teljességgel természetes gyülekezet, és egy lelki Gyülekezet; egy testi gyülekezet, és egy lelki Gyülekezet. Akkor, látjátok, hogy itt nincs. . .

⁶⁵ Nincs Itélet Ábrahám királyi, lelki, eleve elrendelt Magja számára, mert ők Örökkévaló Életre vannak eleve elrendelve. Ők elfogadták Isten felkínált Áldozatát; és ez az Áldozat Krisztus, az Ige volt.

“És ezért most már nincs kárhoztatás.” Szent János 5:24, ha akarjátok az Irást. “Nincs azért immár kárhoztatásuk azoknak akik Krisztus Jézusban vannak,” Róma 8:1, “nem test szerint járnak, hanem Szellel szerint,” Róma 5:24, “Aki *hallja* az Én Szavamat,” az itt lévő szó, “érti.” Bármely részeg, bárki más, hallhatja Azt és tovább megy. “De aki hallja az Én Szavamat, érti az Én Szavamat, és hisz Őbenne aki Engem küldött, örökkévaló Élete van, és nem jön Itéletre; hanem átment a halálból az Életre.” Igen, uram.

Aki számára Istennek ez a nagy titka tudatva van, ő megérti, hogy Isten volt Krisztusban megbékéltetve Önmagát a világgal, hogy Ő és az Atya Egyek voltak, hogy Isten beteljesedésének nagy titkai amint veszi és hozza Magát, szemelláthatóvá téve az emberi lények korában, és az emberi lények folyamában, és az emberi lények társaságában; hogy

szemmelláthatóvá tegye az Ő Igéjét azon a napon, a Nap keleti felkelésén, és hogy ugyanazt tegye, amikor a Nap megy nyugaton, hogy szemmelláthatóvá tegye Önmagát a Menyasszony Gyülekezetében, az Ige szemmelláthatóvá téve. Látjátok? Úgy is fogja. “Aki megérti,” azaz “tudni, ami ki lett jelentve neki, Róla Aki Engem küldött, annak örökkévaló Élete van, és nem jön az Ítéletre; hanem átment a halálból az Életre.”

⁶⁶ A természetes mag csak hordozója volt a lelkinék, a Magnak. Amint a szár, kalász és a hüvely. Mi ezen már átmentünk ezelőtt, egy másik Üzenetben, de szeretném áttekinteni egy kicsit abban, vagy újra visszamenni ahhoz csak egy percre.

⁶⁷ Most itt a magnak három szakasza van, mutatja nekünk az igazi kép, a természetes mag három szakasza a földben. Amint egy mag el van ültetve, megtermi a szarat, kis levél jön ki belőle; aztán a kalász, aztán rajta függ a virágpör; és azután a hüvely; és azután újra a mag.

⁶⁸ Figyeljétek ennek a tökéletes példázatnak a szakaszait itt, és ahogy pontosan megvalósul a jelképben, mert Isten az egész természet szerzője. Ezért a természet nem hibázhat jobban mint ahogy Isten sem hibázhat, mert Ő volt Az Aki a dolgot annak állapotába helyezte szám—számunkra hogy nézzük és látaassuk.

⁶⁹ Figyeljétek meg Hágárt, a szarat, amely a kibújó Mag első kezdése volt. Nos, az egyáltalán nem úgy nézett ki mint a Mag. Az volt a szár, mert ő egy szolgálónő volt, és egyáltalán nem az ígéletben; semmi köze nem volt az Igéhez, csak egy szállítója volt a Magnak.

⁷⁰ Figyeljétek meg Sárát, a kalászt amelynek a virágpóra volt, a Zsidó nemzet belőle támadt. Tőle, Sárából hozta Izsákot; Izsákon át hozta Jákóbot; Jákób hozta a pátriárkákat; és a pátriárkákon át termelt egy nemzetet.

⁷¹ Mária, a szűz hite, létrehozta az igazi, lelki, testté lett Mag Igét. Látjátok?

A három asszony, három asszony akiken át ez a Mag lett szállítva. Az egyikük valójában egy házasságtörés volt, többnejűség alatt; a második egy szabad asszony volt; és a harmadik egyáltalán nem volt szex kapcsolata, hanem hit által hitte az Isten Igéjét. Hágár, Sára, mind Sára és Hágár szex volt; de Mária szűz volt, az Isten megígért Igéjének ereje által. Ez így van.

⁷² A szár, Hágár (két feleség), kételkedett az ígéletben, de figyeljétek, hogy az mit hozott a világra. Amikor Hágár, Ábrahám második felesége, aki csak teljesen egy ágyas felesége volt, de ő világrahozott egy embert, de (milyen fajta ember volt ő?) a Biblia mondja, hogy ő “egy vad ember” volt. Ő az íjja által élt, és senki nem győzte le őt. Megszelidíthetlen volt, átalakíthatatlan, megújíthatatlan. Őt nem lehetett

megszelídíteni. Egy vad ember volt, mert ő az Isten Igéjével ellentétől volt.

És bármi ami ellentétes; bármely prédikátor, bármelyik laikus tag, bármely gyülekezet, amely ellentétes Isten Igéjével; az világra fog hozni egy vad, házasságtörő világi Hollywood-ot, és nem tud megmaradni a hamisítatlan Igénél, mert az ígéletbe még csak bele sincs foglalva. Nem.

⁷³ Sára, az ígélet igazi felesége, lévén ő a kalász, világrahozott egy szelíd embert. Viszonzásul ő létrehozott egy megígért nemzetet amely Istent szolgálta. [Üres hely a szalagon—Szerk.]

De, Mária, egyáltalán nem szex által, hanem hitte a megígért Igét; amikor szűz volt, férfit nem ismert. És az Úr Angyala találkozott vele, mondta, “Üdvözlégy Mária, áldott vagy az asszonyok között, mert Isten veled van.”

⁷⁴ És ő azt mondta, “Hogyan lesznek ezek a dolgok?” Ő... Ő mondta.

⁷⁵ Az Angyal mondta, “A Szent Szellem fog beárnyékolni téged.”

⁷⁶ Ez soha nem történt az összes korban, de Mária hitt Istennek. És azt mondta, “Ime az Úr szolgáló leánya.” Hitte az Igét.

Hogyan lesz az meg neki? Tudta hogy Hágárnak szex-vágy által volt babája Ábrahámától; és Sárának is szexvágy által volt gyermeke Ábrahámától, ígélet gyermekei; a szolgáló és a szabad asszony. De itt fel van kérve hogy higgyen. Ez egy hozzájárulás ahhoz a hithez amely Ábrahámában volt, aki hitte a lehetetlent, “Ameddig Isten mondta hogy úgy van, addig az helyes.”

⁷⁷ Ő hitt Istenben, soha nem kérdezett. Azt mondta, “Ime az Úr szolgálóleánya. Nem számít hogy mennyi kritikát kell elviselnem a világtól, legyen nekem a Te Szavad szerint.” Itt jön elő a valódi Mag.

⁷⁸ Sára nem tudta megtenni, mert az szex volt. Ez így van. És Sára sem tudta, mert az szex volt.

A gyülekezet sem tudja, szektásság alatt! Egy szűz hitre van szükség az Isten Igéjében hogy tegye az ígéletet, gyermekeket hozzon a világra. A szektás szellem soha nem fogja világrahozni az újjászületett Gyülekezetet. Nem tudja. Egy helyettesítő valamit fog világra hozni. Valamit világra hoz, valami ami Azt utánozza, valamit amely olyan próbál lenni mint Az.

De a valódi, újjászületett Gyülekezete Istennek hiszi az Isten Igéjét mindennel szemben, tekintet nélkül arra hogy mi az, mert az hamisítatlan. Az Isten ígérete által van hogy ezek a dolgok jönnek.

⁷⁹ Mária, az igaz, mondta, a...szex nélkül, mondta, “Legyen nekem a Te Szavad szerint. Ime a Te szolgálóleányod!”

És ő világra hozta. Mit hozott világra? Nem egy vad embert; nem egy nemzetet. Hanem világra hozta az Igét, Magát Istent testben szemmeláthatóvá téve; ámen, Isten igaz Magja amely szemmeláthatóvá tett minden ígéretet amit Isten tett a Bibliában; Nélküle, senki nem élhet Önélküle.

⁸⁰ Ő volt az igazi mag, ő túl volt a... ő volt a hüvely amely világrahozta a Gabonamagot. Nos, a másik kettő az Élet hordozója volt, csupán mint a természetes mag. Mária... Most, emlékezzetek, mondtam hogy a másik kettő... Nos, Mária, ne tegyétek őt Istenné, ahogy néhányan megpróbálják. Ő nem volt isten. Nem, uram. Ő csupán a Mag hordozója volt, amint a többi is; de, mint az Igében való hit, többet hoz a valódi képhez.

⁸¹ Ahogy a gabona érik, vagy a búza. Elő jön, egy szár; azután előjön, a virágpör; azután előjön, a hüvely. De amikor azt gondolod, hogy a hüvely, ha nem figyelsz, az pontosan úgy néz ki mint a valódi búza. De mikor kinyílik, a valódi búza belül van. Az csak egy hordozó, újra.

⁸² Tehát látjátok, Mária, nem szex által, hanem hit által; pontosan valami olyan mint Az. Mária nem a Mag volt. Mária a Mag hordozója volt.

Az Úr volt a valódi hit Mag, mert az Isten Igéje hit által van, amit Ő Ábrahámnak adott. És csak hit hozhatja létre amit Isten mondott hogy Ő tenni fog; hit az Ő Igéjében.

⁸³ Figyeljétek meg hogy mennyivel inkább hasonlított a valódi Dologra Mária, de olyan volt, mint a hüvely. A hüvely átöleli a magot önmagában és oltalmazza, és táplálja, amíg egyedül megáll, megérik. Így érett ez a harmadik gyülekezeti kor (Pünkösdi), tartotta ezt a Gabonaszemet annak idejéig hogy kinyissa a hüvelyt. Mária, léven Krisztus anyja, csupán egy inkubátor.

Ő nem Mária véreből volt; nem Zsidó véreből volt; nem Pogány véreből volt. Ő az Isten Vére volt. Isten teremtette ezt a Vért. Az nem lehetett szex. Ő sem Zsidó sem Pogány nem volt.

⁸⁴ A csecsemőnek az anyja véreből egy csepp sincs. A vér az apától jön. Tudjuk hogy a hemoglobin a hímben van.

Mint egy csirke, rakhat tojást a tyúk; de ha nem volt a hím madárral, a kakassal, akkor soha nem kel ki. Terméketlen, noha pontosan úgy néz ki mint egy valódi termékeny tojás. Minden természete ugyanúgy néz ki, de nincs benne az élet.

⁸⁵ Így van az emberekkel akik megvallják Krisztust. Sokan közülük úgy néznek ki mint Keresztények, úgy próbálnak cselekedni mint Keresztények; de Krisztusnak a bensőben kell lennie, ami az Ige szemmeláthatóvá téve, másképp soha nem érik be egy igazi Biblia-hívő Kereszténnyé. Mindig egy felekezeti valami lesz. Nem tud élni, mert nincs benne Élet, hogy éljen.

Egy tojás nem tud kikelni, megrohad ott a fészekben, ha nem volt a—a hím madárral.

⁸⁶ Épp úgy mint egy gyülekezet tagjai. Babusgathatod őket és hívhatod őket, diakónussá teheted őket és minden más, de ők . . . lesz neked egy rothadt tojásokkal teli fészeked ha nem voltak a Himmél. Ez így van.

⁸⁷ Hordozó, a hüvely, táplálta azt. Ez így van. Aztán az, ez az, a mag maga, el kell hogy hagyja a hüvelyt, vagy a hüvelynek kell elhagynia a magot, hogy a mag a Nap jelenlétébe kerüljön, hogy érni tudjon. Minden jelképben mi látjuk.

⁸⁸ Látjátok itt most hogy milyen közel kerül ő, az utolsó napok gyülekezete, és úgy néz ki mint Maga a Mag. Nézzétek ahogy ez a Pünkösdi felekezet amely feltámadt az utolsó napokban, és meg fogjuk magyarázni egy kicsit később, látjátok, hogy miként jöttek olyan közel hogy pont úgy néznek ki mint a Mag.

Amikor a hüvely előjön egy búza magjából . . . vagy a búza leveléből, miután a virágpor beleesett a második szakaszba, és létrehozta a harmadik szakaszt, amely a—a—a hüvely. És ahogyan a . . . Ha nem vagy egy közeli szemlélő, akkor soha nem leszel képes megmondani másvalamit csak hogy az a valódi búzamag ott bent van. Amikor az első kis mag előjön, úgy néz ki mint egy mag, de ha leülsz és kinyitod akkor rájössz hogy ott egyáltalán nincs mag. Az csak egy hüvely, a mag hordozója. Nos, a mag abból jön ki. De emlékezzetek, hogy nincs több a hüvely után.

Emlékezzetek, hogy nem volt több Mag megígérve egy asszonyon át, sehol, Mária után. És nincs több felekezet megígérve Pünkösdi után. Az Elragadtatás és a Menyasszony jön ki onnan, a Mag, újra az Ige szemmeláthatóvá téve.

⁸⁹ Figyeljétek meg, nézzetek milyen hasonló. Máté mondta, Szent Máté 24:24, mondta, hogy “A két szellem az utolsó napokban,” a gyülekezeti nép gyülekezeti szelleme, és a Menyasszony-nép Menyasszony Szelleme, “olyan hasonló lesz egymáshoz hogy becsapná a Választottakat is ha lehetséges lenne.” Ilyen hasonló.

⁹⁰ Nézzétek hogyan jön a száron át. Most figyeljétek, hogy itt mi valamit jelképezünk.

Luther, a gyülekezeti korban, a Menyasszony Magjának világrahozásában, ugyanolyan volt Szellemben. Csak egy kis gabona Mag, amelyen Luther kiállt, ez a hit által való megigazulás volt. Ő volt a jelképe Hágárnak, a szárnak.

Figyeljétek meg, Wesley volt Sára jelképe, a Filadelfiai, a szeretet kora ami vizágra hozta a kalászt. A Wesley korában több misszionárius volt, mint bármely más korban, John Wesley idejének nagy misszionárius kora.

⁹¹ De Pünkösdi Máriát képviselte. Mária, Annak utolsó szakasza, nos, ő nem a Mag volt. Mégis, a Mag Élete benne volt, de Az még nem volt érett. Nagyon vallásosnak érzem magam. Az nem volt még érett. Ott volt, de Az még nem volt megérve.

Igy van ez a mi Pünkösdi korunkkal amelyben élünk! Elő kell hogy jöjjön egy—egy Isten Igéje amely benne van, nem felekezeti, kívül annak a felekezethek birodalmain.

⁹² Luther héjához ment az ő első szavával, “Az igaz hit által él.” Wesley-nek két szava volt, “megszentelődés,” a kegyelem második határozott munkája. Pünkösdi meg volt a harmadik szó, “az ajándékok helyreállítás.” De az egész Magnak ki kell jönnie! Látjátok hogyan felekeztek egy szón, és egy másik szón, és egy másik szón?

De kell hogy legyen Valami amit nem lehet felekezni; az Élet egészének amely benne van, kell Önmagát produkálnia újra egy Menyasszonyon. Több gyülekezeti kor nem lehet ezután. A végén vagyunk, testvérek és testvérnők. Itt vagyunk. Megérkeztünk. Hála legyen Istennek! Ámen. Most, mi látjuk hogy ezek a dolgok épp olyan igazak amennyire csak lehetnek.

⁹³ Még megfigyeljük, aztán, hogyha ő a kalász, vagy . . . Wesley a kalász; Pünkösdi pedig a hüvely, amely a következő szakasza Gabonamag megjelenésének. De, testvérek, testvérnők, a szár az nem a Gabonamag, és a kalász sem a Gabonamag, és a hüvely sem a Gabonamag; noha mindig mikor érik, egyre jobban hasonlít a Gabonamagra.

⁹⁴ A szár nem hasonlít a magra. Aztán mi jelenik meg? A kalász, a kis gumó; már jobban hasonlít a magra mint a—mint a szárlevél. Mi jelenik meg azután? A hüvely; az tartja a magot, táplálja a magot.

⁹⁵ Most nézzünk vissza itt az ígéretre amit Isten adott Ábrahámnak, a “te Magod,”-ről lelkileg beszélve. Mindnyájan tudjuk ezt. Ő Krisztusról beszélt, és nem Izsákról; az ő hit Magja által.

⁹⁶ Figyeljétek meg, az első a szolgáltótól volt, egyáltalán nem hasonlított az ígéretre. Istennek nem kell visszavonnia az Ő szavát senkiért. Isten mondta hogyan fog jönni, és az úgy fog jönni. De, Sára, aki a gyülekezet képviselője, a gyülekezet jelképe, az (ő) kitalálta ott, és azt mondta, “Nos, én azt hiszem hogy ez egy kicsit túl csodás. Én még csak hinni sem tudok ebben, tehát menj Hágárhoz és vedd őt egy feleségül.” Látjátok, ott, az a szár nem hasonlított egyáltalán az ígéretre.

De mikor Sára megjelent, nos, az egész jól nézett ki. Az már sokkal jobban hasonlított ott az ígéretre, de még mindig nem a valódi ígéret volt. Mert, Izráel, Izsákban elbukott és megtagadta a valódi Magot amikor Az eljött. Hallelujah! (Ne légy izgatott;

ne szalady el. Ez nem fog nekeo ártani.) Megtagadta a Magot, megfeszítette Őt, és egy keresztre függesztette Őt!

⁹⁷ Épp ahogy Pál mondta itt, “Hát nem a—a magja a—a szabad. . . illetve a szolgálónak a magja zaklatta a szabad asszony Magját?”

És így zaklatja a felekezet magja a valódi Gabonamagot. Ennek mindig így kell lennie. Ők nem fognak együtt örökölni. Ők nem társulnak egymással. Ők teljességgel két különböző ígélet, két különböző idő, két különböző nép, összességében. Az egyik a Menyasszony, és a másik egy gyülekezet. Egyáltalán nincs összehasonlítás velük.

⁹⁸ De ők még nem a Mag amely meg lett ígérve hogy jön. Sem Sára nem volt, sem . . . És Hágár sem volt, Sára sem volt, vagy—vagy Mária sem a Mag volt.

Mária nem a Mag volt. Ő a Magnak egy hordozója volt, de ő táplálta, a méhéből világra hozta. Épp úgy mint a hüvely, kihozta méhéből a valódi Magot, de a hüvely az nem a Mag. Az csak . . . Az közelebb van a Maghoz. Az körül öleli a Magot.

Régen azelőtt a szárban, az élet szétáramlott az egész szárban. És mikor az a virágporhoz jut, akkor az közelebb kerül. De mikor a hüvelyhez jut, akkor az épp ott van mint a mag, és olyanná formálja majdnem mint a mag.

Jézus mondta nekünk hogy mi lesz az utolsó napokban, “Olyan hasonlóvá lesz hogy ha lehetne a Választottakat is becsapná,” de aztán a Mag onnan jön elő. És a hüvely, az Élet elhagyja a hüvelyt. És a hüvely egy hordozó, és ez csak pontosan az amik a felekezeteink voltak, egy hordozó; Luther, Wesley, Pünkösdiék. És most van az ideje a magnak hogy előjőjön. Figyeljétek, figyeljétek, csak . . .

⁹⁹ Ő nem a Mag volt. Mária nem az volt. Csak egy hüvely, kalász, és szár, az Ige egy részének hordozói, nem az egész Ige! Luthernek megigazulás volt; Wesley-nek megszentelődés; a Pünkösdieknek volt az ajándékok helyreállítása. De mikor az Ige jön . . .

Nos, ők azt teremhették, hogy a megigazulás megment egy embert. Hiszitek ezt? Biztos, az volt az Ige egy hordozója, épp úgy ahogy hiszem hogy a szár része a búzának. Biztos, hogy az, de az a hordozó. Az nem az Élet.

Azután eljött a megszentelődés. Hányan hisztek megszentelődésben? Ha a Bibliát hiszitek, akkor kell hogy higgyétek. Biztos. Tehát ez még nem az; ez már kicsit hasonlóbb; ez két további szó.

De aztán jött a Pünkösöd, az ajándékok helyreállítása. Nyelveken szólás, ők ezt a Szent Szellem kezdeti bizonyítékának hívják. Nyelveken szólás, ott, ők azt kezdeti bizonyítéknak hívják, amely világra hozta (a mit?) a hüvelyt, de ők felekeztek.

De mikor jössz és mondod, “Én és az Atyám Egy vagyunk,” és ezeket a többi dolgokat, akkor a hüvely elhúzódik Attól. De a valódi, igazi Menyasszony Gyülekezet elő fogja hozni az Isten egész Igéjét, Annak Titokban lévő teljességében, mert Ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökké.

Figyeljétek meg, Mária méhében volt a Mag.

¹⁰⁰ De mikor a Mag világra lett hozva, Ő azt mondta, “Azért jöttem hogy Annak akaratát tegyem Aki küldött Engem. Én és az Atyám Egy vagyunk. Ha nem teszem az Ő munkáit, akkor ne higgyetek Nekem.” Ott volt a Mag. “Melyiketek vádolhat Engem hitetlenséggel? Amit a Biblia megígért hogy Én megteszem, Én megtettem. Isten igazolta azt Rajtam keresztül,” Ő mondta. “Ki mondhatja most Nekem?” Látjátok?

De, a—a Mag Máriában, a hüvelyben, ami hasonlított, mintha Az lenne, de nem az volt. Az még a méhben volt.

¹⁰¹ Figyeljétek meg, és a Pünkösdi korban. A Lutheránus korban, a Wesley korban, ugyanaz volt ezen a Pünkösdi koron át.

Most figyeljétek meg. De a Hét Pecsét megnyitásánál, Jelenések 10, a teljes Igének újra meg kell születni meghyilvánhulásba, és igazolva az Isten Szelleme által, a teljes erőben ahogy Az volt mikor Ő itt volt a földön; meghyilvánulva ugyanúgy, ugyanazokat cselekedve amit Az tett mikor itt volt a földön. Ámen! Zsidó 13:8, mondta, “Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma és örökké.”

A Szent Lukács 17:30-ban, Jézus mondta, “Az utolsó napokban, ahogy az Sodoma napjaiban volt, amikor az embernek Fia ki fogja jelenteni Önmagát újra, akkor ugyanaz a dolog lesz.”

¹⁰² A világ egy sodomai állapotban van. És a gyülekezet bement Sodomába azzal, mint Lót és a felesége.

És én mondom hogy van egy Kiválasztott Gyülekezet valahol a világban, amely kihúzódik és félrelép azoktól a dolgoktól, és az Isten megnyilvánulása felkeltette Annak figyelmét. Mi az utolsó napokban vagyunk.

¹⁰³ A hüvely átadta Erejét a Magba. Az kiment; az egy jó hüvely volt, de kiszolgált az idejét. Látjátok, ez az Ige Vőlegény Ige Menyasszonya!

¹⁰⁴ A természetes magja Ábrahámnak, Izsáknak, és Jákóbnak, és...Vagy, helyesebben, a természetes magja Ismáelnek, a természetes magja Izsáknak, és így tovább, bele kellett hogy menjenek a földbe azért, hogy—hogy kihozza ezt a másikat, kihozza Jézust.

És így kell mind a többinek, a magoknak száradni kell. . . illetve a hüvelynek száradni kell, és a virágpornak száradni kell,

és minden elhal, hogy a Mag Önmagát létrehozhassa. Ez az ahogy ez minden korban volt.

¹⁰⁵ A felekezetek Annak egy részének hordozói voltak, az Igének része, mert az el volt rejtve azoktól a bölcs reformerektől, vagy a . . . el volt pecsételve előlük, amíg a Sasok kora megjelenik. A Biblia mondja így. Igen, uram. Mert, ez meg lett nekünk ígérve a Malakiás 4-ben. Pontosan, meg lett.

“Ő elrejtette Azt a bölcsek és okosok szemei elől.”

¹⁰⁶ Amint mi épp átmentünk a Jelenések Könyvén, felismerjük hogy mindegyik, azoknak az állatoknak mind a három hírnöke amelyek megjelentek; mindegyik éppen megfelelt Luthernek, mindegyik épp jól ültette a másikat, ami a borjú és a Biblia különböző állatai; ők megjelentek megigazulásban, megszentelődésben, még a Pünkösdiekbe is. De a negyedik egy sas volt, ez igaz, és azon a koron át Isten feltámasztotta Azt. Tehát azon a koron át kell jönnie hogy helyes legyen, igen, uram, a—a Malakiás 4 sas ígérete beteljesedve.

¹⁰⁷ Jézus nem Máriától volt, hanem Márián át jött, amint az Élet a hüvelyen át.

¹⁰⁸ Nos, sokan közületek itt kedves Katolikus testvérek, vagy testvérnők, maeste, talán azt gondoljátok, hogy Mária “Isten anyja volt,” ahogy ti mondjátok hogy ő volt. Hogyan lehetett ő Isten anyja, és Istennek nincs sem kezdete sem vége? Látjátok? Ki volt akkor az Isten Atyja, ha ő az anyja volt? Látjátok?

Isten volt az ő teremtője, és nem ő volt Isten teremtője. Az Úr teremtette Magát, Mária méhében, és nem az ő teremtése volt. Az Úr volt, teremtette Önmagát. Ő nem Máriától volt, hanem ő volt Őtőle. Ez így van. A Biblia tanít benünket, hogy, “Mindenek Ő általa lettek,” látjátok, “és semmi nincs csak Ő általa.” Tehát hogyan tudna Ő . . . Hogyan lehetne Neki egy aynja, amikor Ő volt Isten Maga?

¹⁰⁹ Most mi látjuk itt az igazi jelkép igazi kijelentését. Van a természetes magnak három hordozója, amíg megéretett Jézusba. Ahogy Ismáel nem lehetett, mert ő, ahogy valóban ma gondolnánk, házasságon kívül született, mert egy szolgálónő fia volt. Azután jött egy az Úrhoz, Jézushoz hasonlóbb, ami kijött Izsák; de az még nem az volt, mert a Sára és Ábrahám közötti szex-től született. De aztán jött Mária, a szűz születés által, produkálta Jézus Krisztust. Ez így van. Isten, az Ige testté lett.

¹¹⁰ Most figyeljete. Három asszony volt. Három asszony van itt jelképezve, gyülekezetek. Az asszonyok mindig gyülekezeteket jelképeznek. Jelent három felekezeti kort, hordozók, melyeknek szintén el kell halnia és megszáradni, épp úgy mint a hüvely és a többi teszi, hogy helyet adjon a Magnak. A Mag nem jöhet rendbe, helyesebben nem érhet meg, amíg a hüvely, szár, és a

levelek meg nem száradnak. Ez így van. Az kiszív minden csepp Életet belőlük; ámen; minden ami az volt, az most, plusz.

¹¹¹ Nem teheti! Most van a Mag idő, vagy Menyasszony idő. A hüvelyek halottak. A hüvelyek elszáradtak. A szűz Ige idő... [Üres hely a szalagon—Szerk.] ...ne érintsd. Ez egy szűz, emlékezzetek, egy szűz Ige idő. Ha beletennéd Azt egy felekezet kezeibe, akkor Ez biztos nem lenne szűz; Azt ember kezelné, amire ti Ahhoz jutnátok. De Isten Gyülekezete nincs felekezet által érintve. Hallelujah! Ez egy szűz-született Isten Igéje megnyilvánulva, Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké. Hallelujah! Milyen, milyen csodálatos! Én szeretem Ezt. Én hiszem Ezt. Tudom, hogy Ez az Igazság. Nem lesz érintve. Nem lesz felekezeti ember-kezelés a Menyasszony szűz Születésében. Nem, uram! Neki—neki Isten parancsolta hogy olyanból kijöjjön. “Ne érintsd az ő tisztátalan dolgaikat, keselyűkké váltok.”

¹¹² Ez épp emlékeztet engem. Amint Phoenix-ből jöttem a napokban, Tucson-ba mentem, az összejövetelről, az Isten Szelleme felhívta a figyelmemet valamire; amint a feleségem és én mentünk, beszélgettünk, és a gyerekek aludtak az autó hátuljában, későre járt. A figyelmemet felhívta egy sólyomra, és figyeltem egy kicsit a sólymot és tanulmányoztam. Ő épp a mai gyülekezet jelképe.

¹¹³ Nos, a sólyom, amint mindnyájan tudjuk, elvesztette az ő teremtésének azonosítását. Ez pontosan igaz. Valamikor hasonló volt egy sashoz, a nagyobbik testvéréhez; a sólyom. De most ő nem repül többé az égen, hogy mennyei mannára vadásszon, hanem elpuhult. Már nem repül az égen. A földön ugrál, mint egy keselyű; ül egy telefonoszlopon; ugrándozik, döglött nyulakra vadászva. A sólyom nem erre lett alkotva. Nem, ő arra lett hogy hasonlónak legyen a sashoz.

Nos, ez épp olyan, mint a gyülekezet. Hasonlóvá lett téve a sashoz. Helyet kellene foglalnia a Mennyei helyeken. De helyette lággyá lett. Nem repül többé az ismeretlenbe, a kékbe. Nem, uram. Az ő modern útjaitól függ, örökségének, iskolázottságának, és teológiájának útjaitól, valamilyen emberkészítette felekezetben; egy csomó döglött nyúl után kutatva, félig rothadt, amik valaki másé voltak. Ez így van. Ugrándozva most a földön, látjátok, ez így van, egy sólyom. Látjátok, ez az, amit mond.

A sas egy cseppet sem változott. Ő sas maradt.

¹¹⁴ Ő nem szárnyal az égbe, a sólyom többé nem, hogy elkapja ott fent a friss mannáját, hanem attól függ, amit már holtan találhat. A sólyom nem tudja hogyan; mondják, hogy neki a földre kellett szállnia. De nézzetek meg ma egy öreg sólymot. Menjetek le az úton és látjátok a telefonzsinórokat tele sólymokkal, néznek hogy találhatnak-e valamit—valami ami meg van ölve, valami

rothadt valamit. Olyanná vált hogy nincs elég szárnya hogy repüljön. Ő . . . Az első dolog tudjátok, hogy ő ott lesz a földön teljesen, zátonyra futva, mert meglágyult. Nem használja többé az erejét, amit Isten adott neki.

115 Az ő speciális azonosítása az volt hogy az égen vitorlázzon és onnan figyeljen lefelé, de most ő leszáll és még csak fel sem tud nézni. Esze a halott nyulakon jár, hogy felismerje mit találhat az úton; valami bűzös borzot, oposszumot, vagy valamit amit valaki elgázolt. Ő nem egy sas, hanem valami hasonló.

Épp úgy mint a gyülekezet függ az iskolázottságra való élelmétől és így tovább, egy halott diétától, amely évekként elelőtt meghalt Lutheren át, és Wesley-n, és a Pünkösdieken át, és tovább ment, evett. Visszatekint valami emberkészítette hitvallásra; ahelyett hogy felrepülne az Ige Mennyei helyeire, ahol, "Minden lehetséges, azoknak akik hisznek."

116 Ő felvette az egerészölyv szokásait. A halott dolgok a keselyűknek, a világnak lettek meghagyva. Iskolázások és így tovább, mint ezek, a világnak lettek hagyva, nem a Gyülekezetnek. Ő olyan lágy hogy nem . . . többé nem életerős. Nem tud fészálni az életerős Mennyei helyekre, ahol, "Minden lehetséges, azoknak akik hisznek."

Ő hátradől és mondja, "Hát, Doktor *Ez-és-ez* azt mondta . . . Az én felekezetem Ezt nem így hiszi." Ő, te elferdített sólyom, aki fél kitörni az Isten ígéretein!

Azt mondog, "Hát, a csodák napjai elmúltak."

117 Lány vagy. Félsz a szárnyaidat használni és átrepülni. Ész lággyá váltál egy imaösszejövételre? Eljutottál oda ahol már félsz az oltárnál maradni tíz percnél tovább?

118 Ugrándozik mint egy keselyű, és hullott dögöt eszik a földön! Igen, uram. Túl lány, hogy több élet erőt vegyen odaátrol immár. Ugrándozik, mint egy keselyű, és keselyű ételt eszik. Ez az, ami az. Ez így van. Amíg kezd keselyűként kinézni. Úgy cselekszik, mint egy keselyű. Nem jobban sólyom mint semmi. Inkább olyan mint egy keselyű mint hogy egy sólyom. A sólyomnak vitorláznia kellene; nem egy telefonoszlopon ülni és döglött nyulakat figyelnie, aztán leszállni oda fel-és-le ugrándoznia az úton mint egy keselyű. Látjátok?

119 Ez épp olyan amilyen a gyülekezet ma. "Mi értelme van Oda felmenni és vitorlázni körben, amikor itt kaphatok nyulakat?" De azok halottak. Rothadtak. Fertőzöttek. Valamikor jók voltak; így volt a Lutheránusok tanítása, Wesley-é, és a Pünkösdieké. Miért esztek úgy mint egy keselyű? Minden éjjel új manna hullott a mennyekből, Izráel gyermekeinek, amint utaztak; minden ami megmaradt megfertőződött. Azt szoktuk mondani vidéken, "tekergőző-farkak lettek benne." Túl sok van ma azokból a tekergőző-farkakból a mi tapasztalatainkban, vallásaink attól

függnek amit valaki más mondott, amit valaki más mondott, és, “Az ígéret egy másik korra szól.”

¹²⁰ Egy ember jött hozzám nem régen, egy Baptista prédikátor, fel a házamhoz, és azt mondta, “Tudod,” mondta, “Én—én csak helyesbíteni akarlak valamin.”

Mondtam, “Mi az?”

Mondta, “Te egy apostoli Tant próbálsz tanítani itt ebben a korban.” Mondta, “Az apostoli kor megszűnt.”

¹²¹ Mondtam, “Mikor?” Látjátok? “Én elmondom neked hogy mikor kezdődött, te pedig mondd meg nekem mikor szűnt meg.” Mondtam, “Hiszel az Igében?”

Mondta, “Hiszek.”

¹²² Mondtam, “Rendben van. Nos, a Pünkösdi Napján, hiszed hogy akkor kezdődött az apostoli kor?”

Mondta, “Hiszem.”

¹²³ Mondtam, “Akkor, a beszélő, Péter Apostol, ezeket a szavakat mondta.”

És emlékezzetek, Jézus mondta, “Aki elvesz egy Szót Ebből, vagy hozzáad egyet Ehhez, annak része ki lesz véve az Élet Könyvéből,” az egy prédikátor vagy valaki akinek a neve a Könyvön van.

Mondtam, “Péter mondta, ‘Térjetekek meg mindnyájan, és keresztelezzetek meg a Jézus Krisztus Nevében a bűnök bocsánatára, és megkapjátok a Szent Szellem ajándékát. Mert néktek lett az ígéret, és a gyermekeiteknek, és azoknak akik távol vannak, ahányat csak elhív az Úr, a mi Istenünk.’ Mikor szűnt akkor meg? Ez mindig is megvolt.”

Egy csomó sólyom az akik ölyvökké váltak, és valami másik dög körül ugrándoznak, amit valami más kor ölt meg számukra. Igaz. Nem a Mennyekből való friss manna többé. Azt ők nem akarják. Ők nem... Nekik nem tud lenni egy imaösszejövetelük. Nem sasok, kezdjük azon; lágyak, nem életerősek; csak ugrándoznak körben.

¹²⁴ Így vannak a mi modern felekezeteink, valamilyen ember-készítette teológia iskolázottságától függve, hogy félremagyarázzák mind ezeket a Dolgokat, és ők azt elfogadják. Nem az Igét veszik amely mondja, “Jézus Krisztus tegnap, ma, és mindörökké ugyanaz.” Nem veszik a Malakiás 4-et. És nem veszi ezeket az összes ígéretekkel melyek erre a napra vonatkoznak, és elmondják a gyülekezeti kor állapotát. Ahogy a próféta mondta, “Világosság lesz az estidőben,” ők Ezt nem veszik. Ők körbe akarnak ugrálni valamit amit a pünkösdi szervezet megölt, száz évvel ezelőtt, félig megrothadt mannat esznek. Ez így van. Az nem jó.

¹²⁵ Figyeljétek meg, a gyülekezet olyan testi, világi dögből táplálkozik, a világ halott dolgaiból, éppen úgy ahogy az ölyvek teszik. A gyülekezet politika, nem engedik hogy a Szent Szellem küldjön egy embert egy gyülekezethez; nekik egy politika kell, és nézik hogy a felekezet fogadni fogja őt vagy nem. Ez így van. Olyanok mint a világ. Úgy öltözködnek mint a világ. Úgy néznek ki mint a világ. Úgy cselekednek mint a világ. Ők keselyűk, mint a világ. Lusták, lágyak, megalkuvók. Ez minden erről. [Branham Testvér négyszer kopog a szószéken—Szerk.]

Láttatok már valaha is egy sast amely megalkuszik? Nem, uram. Benne nincs megalkuvás. Egy valódi Keresztény sem teszi. Ő nem lágy. Ő addig fog vadászni amíg Azt megtalálja. Ámen. Igen, uram. Meg fogja találni az Eledelet. Ő friss Mannát akar. Le fog oda menni és addig ás amíg megtalálja Azt. Ő magasabbra és magasabbra fog szállni. Ha ebben a völgyben nincs, akkor egy kicsit magasabbra emelkedik. Minnél magasabbra mész, annál többet láthatsz. Tehát itt az idő ennek a napnak a sasainak hogy magasabbra repüljenek, ássanak Isten ígéreteiben, ne éljenek olyan keselyű táplálékon amely évekkal ezelőtt meg lett ölve; gyertek ki belőle.

¹²⁶ Politika, szavaznak be és szavaznak ki, mondják *ezt, azt, vagy amazt*, és a Szent Szellemnek nincs több elsőbbsége a gyülekezetben mint semmi. Nincsenek már imaösszejövetelek, gyötrődés Istennel hogy betöltse az Ő Igéjét! Nem hiszik már hogy az Ige még ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké! Ők csak lent ragadoznak, felekezetük van, neveiket beteszik a könyvbe; és lustává és lággyá váltak, és hátradőlnek ott kárörvendve valami halott dögön. És, aztán, legalább sólyom kellene hogy legyenek amely hasonló testvér a sashoz, a prófétához amely az igaz Igét hozta és Azt szemmeláthatóvá tette.

¹²⁷ Ráhagyatkozik félig rothadt, ember-készítette teológiára. Honnan kapja azt? Valamilyen emberkészítette vasárnapi iskola programfüzetéből, amit egy iskolázó megölt neki egy szemináriumon, ő mondja neki hogy, “A csodák napjai elmúltak. Nincs olyan dolog mint a Szent Szellem keresztség. Ez Mind ostobaság.” Azt akarjátok mondani nekem hogy egy sas megenné azt? Nem tudná. Nem, uram.

¹²⁸ Sem egy Keresztény nem eszik a halott dögökből régi felekezeti tanokból és dolgokból. Ők Isten Igéjét akarják, frissen, az óra ígérését. Isten nyulakat ígért Luther napjaiban. Ígért más dolgokat mások napjaiban. De most Ő megígérte nekünk a teljes kiadós Étetl, a teljes hétfogásos Menüt, mert mind a Hét Pecsét ki van nyitva, és minden kész az Isten Igéjére, azoknak, akik elfogadják!...?...

¹²⁹ A sólymok ugrándoznak, mint az ölyvek. Oh, nekem! Gondoljátok meg, hogy milyen kritikus, az—az óra. Épp ahogy a sólyom elvesztette régen azonosságát mint sólyom, úgy veszítette

el régen a gyülekezet azonosságát mint a kisebbik (madár) testvére a sasnak, Isten prófétáinak.

Valamikor az igaz szóznak, a megigazulásnak a hordozója volt; azután a megszentelődésnek hordozója lett; azután hordozója lett a Szent Szellem keresztségének, az ajándékok helyreállításának. De aztán mikor Ő tovább megy és állandóan visszatér, próbál valamit enni, mannáat egy másik napból, az rothadt. Az nem jó.

Ennek a napnak egy valódi sasa tudja hogy az rendben volt. De nekünk meg van az, plusz, míg Jézus Krisztus szemmelátható az Ő erejének teljességében, ahogy Ő megígérte hogy ezekben az utolsó napokban lesz.

¹³⁰ Ő most egy száraz hüvely. Elmúlt; Az Isten Szelleme áthaladt rajta, ez igaz. És nem lesz, ő nem lesz örökös az igazolt Mag Igével. Biztosan nem. Nem lesz benne az Elragadtatásban. Ő egy gyülekezeti tag lesz, talán feljön a második feltámadásban, megítéltetik aszerint amit ő hallott.

Ha itt vagy ma este, és csak egy gyülekezeti tag vagy, mi lesz a te ítéleted, amikor mindnyájunknak ott kell állnunk és tanúskodni hogy hallottad az Igazságot? Látjátok?

Ő már nem repül a kékbe, az ismeretlenbe, a természetfelettibe, ahol az Erők és magasságok, és Isten Örök Igéjének ígéretei lehetővé lettek téve, "minden azoknak, akik hisznek." Ő nem fogja Ezt hinni, ő mondta. Visszahullik egyenesen a telefonzsinórra, és mondja, "Az én felekezetem mondja, hogy a nyulak jók." Noha kucakok vannak bennünk, de mégis, "Ők rendben vannak," látjátok. Ő attól függ.

¹³¹ Pünkösöd olyan mint az ő felekezeti keselyű nővére, ott ül most "az istentelenek nagy tanácsüleinek," biztos, hallgatja annak világi, politikus vezetőit akik őt halott nyulak keselyűítélésével táplálják, olyan valamivel, ami már ötven évvel ezelőtt elmúlt. Ez a Pünkösdi gyülekezet állapota. Óh, nekem!

¹³² Épp ahogy Sára próbálta hozni a természetfeletti ígéretet egy—egy kézel-szedett Hágár által, úgy tett a gyülekezet, próbál egy ébredést hozni. A nagy evangélistáink az országokon át ma, "Egy ébredés a mi időnkben! Egy ébredés a mi időnkben! Mind ti Metodisták, Baptisták, Pünkösdiek, mind jöjjetek össze." Hogyan lehetne nektek egy friss Manna ébredése, egy öreg, halott, ragazottból...?.. Hogyan lehetne az nektek, ébredés a mi időnkben?

Az ébredés olyan kicsi lesz hogy nem is fogják tudni hogy megtörtént.

¹³³ A Pünkösdiek mondták, "Ó, egy nagy dolog fog történni."

Az történik, és ők nem tudják. Látjátok, ez az. Látjátok? Igen, uram. "Mert ahol a Hullá, oda gyűlnek a sasok," olyan biztosan, mint a világ. Látjátok? Ez az amit Ez mondott. Mi az a Hullá? Az

Ige. Ő az Ige, a Hulla, Krisztus! “Krisztus bennetek,” ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké. Mennyire igaz Ez!

¹³⁴ Sára, megpróbálta hogy az ígéreteket mind beteljesítse, látjátok, egy nagy. . . mint a gyülekezet ma, “egy nagy ébredés a mi időnkben,” (mi által?) egy elferdített ígélet által. Hogyan fogod azt csinálni, mikor Isten soha nem áldott meg egy szervezetet?

Ő soha nem használt egy szervezetet. Mikor egy üzenet megjelent, és ők szerveztek, az közvetlen ott meghalt. Bármely történést kihívok hogy mutassa meg nekem hogy az hol támadt fel valaha is újra. Közvetlen ott meghalt és ott is maradt. Isten egyszerűen továbbhaladt a hordozóból, egy másikba; egyből tovább a Lutheránusokból, be a Metodistákba; egyenesen tovább a Metodistákból a Pünkösdielkebe; most pedig épp kijön a Pünkösdielkeből, bele a Magba.

¹³⁵ Mert, annak Magnak kell lennie. Nem győzheted le a természetet. Nincs, semmi más nincs már ami történjen csak a Mag, tehát a Mag fogja létrehozni Önmagát. Ő ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké; ugyanaz a Tűzoszlop, ugyanazokat a jeleket mutatva, ugyanazt az Erőt, ugyanazt az Istent, ugyanazokat a csodákat, ugyanazt a dolgot, igazolva az Igét és a Bibliát, épp pontosan. Ő ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké. Ő vezet, ma este. Istenünk segíts nekünk hogy meglássuk Ezt és higgyük Ezt! Biztosan!

¹³⁶ Látjátok, Sárát, a gyülekezetet, kézzel-szedett Hágárt. Az nem működött. Igaz? Nem. Az ő kézzelszedett csoportja ma sem fog működni. Doktorok, és Filozófiai és Jogi Doktorok nem működnek. Az összes hordozó kudarcot vall.

Luther kudarcot vallott, ahogy Hágár. Mit tett Hágár? Hágár odaadta fiát egy másik asszony keblére (így van?), hogy az nevelje fel gyermekét. Hágár tette azt; odaadta fiát, egyetlen fiát, egy másik asszonnak (nem az anyjának) kebelére, hogy felnevelje. Ez ugyanaz amit Luther tett mikor átadta fiát, a megigazulást, egy felekezetnek hogy azzal bolondozzon, pontosan az, hogy felnevelje.

¹³⁷ Wesley ugyanúgy vallott kudarcot ahogy Sára, kételkedve abban hogy a természetfeletti Születés a Szent Szellem keresztsége, ahogy Sára tette a tölgyfánál. Amikor Wesley-nek be lett mutatva a természetfeletti, mikor a Pünkösdi kor eljött, és Wesley-nek be lett mutatva a nyelvekzenszólás és mind Ezekbe, akkor ők nevettek, és kigúnyolták Azt. És ti mind a Krisztus gyülekezete, és ti, úgynevezettek, és ti Baptisták, és Presbiteriánusok, mindnyájak, felhúztátok orrotokat Erre, és eltávoztatok Ettől. Igaz. Mit csináltál Wesley? Eladtad gyermekedet egy szervezetnek, és az meghalt és elpusztult. Ez pontosan így van.

¹³⁸ De, az Ige, az igaz Ige egyenesen tovább ment. Nem maradt abban a szervezetben. Továbbhaladt a pünkösdbé, és valami többet vitt magával. Egy érettebb Fiú volt, mint a Mag, amely a méhbe hullott; és, egy idő után, Az elkezdődött a gerinchen, aztán lett tüdeje, és lett feje és lábai.

És, egy idő után, Az elérkezett oda hogy megszülessen. Ez így van. Tehát ez az, ahogy a Gyülekezet érett, ugyanúgy.

¹³⁹ Wesley kételkedett pontosan úgy mint Sára a fánál. Azt mondta... Amikor az Úr Angyala, egy férfi, úgy öltözve, mint egy... Vagy, egy Angyal, Isten volt, Maga. Elohim, úgy öltözködve mint egy férfi, ott állt az Ő poros ruhájában, és mondta hogy Ő adta az ígéretet; miután Sára kilencven éves volt, és Ábrahám száz.

És Sára nevetett a markában, és mondta, “Hogyan lehetne ez, mikor Ábrahámnak és nekem nem volt, hát, nekünk nem volt úgy mint fiatal embereknek családi kapcsolatunk, talán húsz éve.” Ő közel volt a száz évhez. Mondta, “Én, hogy örömöm legyen az én urammal, én öreg, és ő is öreg? És az ő életfolyama halott, és az én méhem elszáradt. Keblem eltűnt; a tejmirigyek elhaltak. Hogyan lehetne ez nekem?”

¹⁴⁰ Isten mondta, “Én megígértém. Akárhogy, ő elérkezik!”

¹⁴¹ Így tett Wesley. “Hogyan fogadhatjuk el őket, akik nyelveken szólnak, és Isteni gyógyulás, meg ilyenek. Ez nem nekünk van ezekben a napokban.”

¹⁴² Isten mondta, “Megígértém hogy, ‘Az utolsó napokban kiöntöm az Én Szellememet minden testre.’” Ő megígérte hogy megteszi, és Ő továbbment és megtette mégis. [Üres hely a szalagon—Szerk.] És a Wesleyanus gyülekezet, az ő összes virágpor hűgaival, Baptistákkal, Presbiterianusokkal, és a Krisztus gyülekezete, és Nazarénusok, Zarándok Szentség, és Egyesült Testvérek, és a többi, meghaltak azzal. És a Gyülekezet továbbment.

Most mit tett a Pünkösöd? Szervez, épp úgy mint a hüvely. Ugyanazt tette. Egybe szervezte magát, beültette magát mint egy hüvely. Ez így van.

¹⁴³ Pünkösöd olyan volt, mint Mária. [Üres hely a szalagon—Szerk.]... pünkösdi ünnep, nézzétek mit tett Mária. Mit tett rosszul Mária? Egyszer egy pünkösdi ünnepen szembe találkozott egy csomó méltósággal, papokkal. Mikor a Fia, nem találta Őt sehol. És visszament, három napi utazás.

Mária elhagyta Őt. Mint ma a modern gyülekezet, háromszor öt-re vagy huszonöt-re eltávozott a gyülekezet, úgy ötven évvel ezelőtt, vagy hetvenöt.

¹⁴⁴ Elhagyták Őt a pünkösdi ünnepen. Mária visszament Józseffel, három napra, keresve Őt. Ő kereste Őt; nem tudta Őt megtalálni.

Megtalálta Őt. Mit talált? A templomban találta meg Őt, amint az Isten Igéjéről tárgyalt a papokkal. És épp azok előtt a papok, méltóságok előtt, Mária leeresztette a függönyt. Pontosan azt tette amit nem kellett volna tennie.

Hívjátok őt, “Istennek; az Isten anyjának”? Egy anyának több bölcsességének kellene lenni, mint a fiának.

És azt mondta, “Apád és én könyekkel kerestünk Téged, éjjel és nappal.” Huh! “Apád és én,” állítva hogy a születés nem volt természetfeletti, hogy József volt Jézus apja. Ő megtagadta a természetfeletti születést.

Pünkösd vette a nyelvekenszólást. Ők megtagadták az Ige Születést. Pontosan ez amit tettek. Olyan sokat vesz Abból, de nem veszi Annak többi részét. Megtagadta az Ige Születését, épp úgy ahogy Mária. De, figyeljétek, Ez után nem lesz több szervezet.

¹⁴⁵ Figyeljétek Magát az Igét, még tizenkét éves, csupán egy kicsi dolog ott a hüvelyben, Ő mondta, “Nem tudod hogy nekem az Én Atyám dolgával kell törődnöm?” Az Ige helyreállította a gyülekezetet, épp ott.

¹⁴⁶ “Miért teszed mindezeket? Tudod, te nem teheted ezt. Bezárjuk ajtóinkat; nem engedünk be.”

¹⁴⁷ “Mert nem tudod hogy az Én Atyám dolgaival kell törődnöm?” Látjátok? Biztos, biztos, az igaz természetfeletti!

¹⁴⁸ Elbűvölve, ő egyszerűen azt állította hogy Ő József fia, csupán egy ember. Vagy, amit Pünkösd tett, csak azt állította Róla, hogy Ő “egy a háromból.” Phú! Tudom ez sért, “egy a háromból.” De Ő mind a három volt, Egy-ben. De a Pünkösdiék, “Óh, igen, Ő az Atya Fia, a Szent Szellemé, akkor . . .” Óh, nekem!

De a valódi, igaz Ige egyenesen kiszól, és mondja, “Ők nem három. Ők egy.” [Üres hely a szalagon—Szerk.] Ámen. Nem ismeritek az Isten Igéjét? Ne tegyétek hárommá; hanem Egy.

¹⁴⁹ Figyeljétek meg, nem lesz több hordozó, anyagyülekezetek, felekezetek, ezután a hordozó hüvely után.

¹⁵⁰ Mert, a hüvely után nincs több, semmi nem maradt aztán, csak a Gabonamag. Igaz az? A Gabonamagnak kell lennie. Ugyanolyannak kell lennie, mint ami a földbe ment, Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké, egy Szellem a Menyasszonyra jön, hogy ugyanazt tegye amit Ő tett. Látjátok? Ez a Gabonamag újbóli létrehozása.

¹⁵¹ Az Ige, még fiatalon, Magáért beszélt, “És nem tudod, hogy nekem az Én Atyám dolgával kell törődnöm?” Huh!

¹⁵² Ott van most az Üzenet titka, egész pontosan, “az Atya dolgát.” Mi az Atya dolga?

Eltudnátok gondolni hogy mi volt az Atya dolga, Őbenne? Hogy betöltse amit Ésaías mondott, “Egy szűz fog foganni.” Betölteni amit Ésaías mondott újra, “A béna ugrálni fog mint egy szarvas,” és mind ezek beteljesed-nek. Mint Mózes mondta, “Az Úr a ti Istenetek egy Prófétát fog támasztani közöttetek, hozzám hasonlót.” Ez volt az Atya dolga hogy betöltse azt az Igét.

Nos, ha az öröklődött a szárazon, a természetes asszonyokon át; akkor mi a helyzet ezekkel a szellemi szárazokkal, gyülekezeti asszonyokkal? Gyülekezetek asszonyokat jelentenek, *asszonyok* “gyülekezeteket,” jelentenek helyesebben. Igaz az?

Akkor mi ez most? “Nekünk az Atya dolgával kell törődnünk,” a Búza visszakiált, a Gabonamag. Igen, uram. Mit kell tennie? Igazolni a Malakiás 4-et, igazolni a Lukács 17:30-at, igazolni a Zsidó 13:8-at, igazolni a Szent János 14:12-öt, igazolni az Ő összes Igéjét. Igazolni a Zsidók, akarom mondani... Jelenések 10. részét, a Hét Pecsét kinyitását, és Isten titkait; egész a kígyó magjáig, és minden szemmeláthatóvá lesz téve; házasság és elválás és mind ezek a titkok melyek el voltak relytve az oszlopok alatt mindezen évek alatt a teológusok elől és így tovább, de ez most az óra. Ez az Atya dolga.

Gondoljátok hogy elfogadnák Ezt? Ők megtiszteltetést akarnak, és mondják, “A mi felekezetünk nem Ezt tanítja nekünk.” De a Biblia igen. Ez így van.

¹⁵³ Isten igazolja Ezt hogy igaz. Biztos, Ez betölti ezt a kort, mikor a Hét Pecsét. Vagy, csupán bizonyítja hogy a felekezetek csak hordozók voltak, ez az Atyának egy másik dolga, hogy bizonyítsa. És az Atya dolga most hogy megmutassa nektek hogy a felekezetek nem az Ővé. Azok ember-készítette rendszerek melyek megtagadják az Igét. Igaz. Figyeljétek meg.

Azt mondod, “Hát, Mária, a szűz- . . . nagy szűz!”

¹⁵⁴ A keresztnél, Ő soha nem “anyának” hívta. Hanem “asszonynak,” hordozónak, nem anyának. Látjátok? Igaz, ő az Ige hordozója volt, de nem ő volt az Ige. Az Úr volt az Ige. Óh, igen.

¹⁵⁵ Figyeljétek meg szintén, az asszony nem volt azonosítva a feltámadásban Ővele. Ő meghalt és újra feltámadt, mert Ő volt az Ige. Az asszony csak egy hordozó volt. Meghalt és még a sírban van. Ez így van. Tehát, ő csupán egy hordozó volt, és nem az Ő anyja, nem Isten. Ő csak egy hordozó volt, mint a gyülekezetek. Ez így van. Mutatja ő csak egy hordozó volt, nem az Ige.

¹⁵⁶ Ezt mondvá zárjuk le. Óh, Pünkösdi sólymok, körbe ugrándozva mint keselyűk, osztoznak a világgal épp úgy mint a többiek, “a kegyesség látszatát keltve eléggé, hogy még a Kiválasztottakat is becsapnák, ha lehetne, de megtagadva annak Erejét,” ahogy a próféta mondja itt. Tökéletes példája annak amit Isten Igéje mondott hogy lesz az utolsó napokban,

egy Laodiceai gyülekezeti kor, “meztelen, vak, nyomorúságos, szegény, nyomorult és nem tudja; állítva hogy ő nagy és gazdag, ‘sem mire nincs szüksége.’” És nem tudja hogy átváltozott súlyomból, egy prófétához hasonló testvérből, amely Isten Igéjét egyenesen megtartja; ő egy keselyűvé lett, és népét halott egyházi nyulakkal táplálja. Pontosan így. Ébredj fel! Ó, hogyan várod hogy azonosítva legyél, vagy örökös a sasokkal, mikor ilyen dolgok vannak ebben a nagy órában mikor az Elragadtatás közel van.

¹⁵⁷ Óh, Keresztény, óh, hívó, ha te egy részbeni hívó voltál, látogasd tovább az összejöveleteket még egy kis ideig (jó?), van nekünk itt valami amiről hiszem hogy az Úr akarja hogy tujátok.

Késő van; nem mehetek tovább. Zárnom kell, és talán holnap este befejezem. De, nézzétek, hajtsuk meg a fejünket csak egy percre.

¹⁵⁸ Nem akarom hogy arra figyeljétek milyen nyelvtant használok, de azt akarom hogy figyeljétek egy percre hogy mit mondtam. Elég világos volt hogy érthettétek, biztos vagyok, ha kívántátok. Ha itt vagy maeste, és e tapasztalat nélkül vagy . . .

Nem azt mondom . . . Te mondod, “Táncoltam a Szellemben, körbe ugráltam.” Igen, a sólymok ugyanazt teszik, épp mint a varjúk és keselyűk. Én nem azt kérdem.

Miből eszel? Hol kapod napi táplálékodat? Hol táplálkozol, az Isten Igéjéből vagy valami öreg dögből, amelyet ott régen használtak, évekkal és évekkal ezelőtt? Még ma is az-e a te tapasztalatod valamivel, amit sok évvel ezelőtt szedtél fel; vagy az friss és új maeste, új Manna amely épp most hullott a Mennyből, és lelkedet Abból táplálsz, holnap pedig valami jót jobbat keresel? Ha nem így vagy, akkor most lehajtott fejjel és bezárt szemmel, és szívetekkel meghajolva, kérdezd meg magad ezt az őszinte kérdést. És nem nekem, hanem Istennek, felemelnéd kezéd bizonyosságul, ezt mondva, “Istenem, szabályozd meg lelkem és szellemem állapotát, hogy csak az Isten Igéjéből táplálkozhassak.” Felemelnétek egyszerűen kezeteiket, és mondjátok . . . Isten áldjon meg. Isten áldjon meg.

¹⁵⁹ Egyszerűen nem tudom pontosan, hogy hányan vannak itt, maeste. Nagyon gyengén tudom felbecsülni a tömeget, de azt mondanám hogy legalább a harmada, vagy több, felemelte a kezét, mert ők megszabályzott lelkek akarnak. Emlékezzünk most imában amint meghajtjuk fejünket.

¹⁶⁰ Kedves Istenünk, én csak azért vagyok felelős hogy mondjam az Igét. És a kis egyszerű hasonlatok, kis jelképek által az emberek látják, hogy az egyik nem fog örökölni a másikkal. És tudjuk hogy az utolsó napokban lesznek emberek akik fel lesznek ragadtatva a Mennyekbe, és néhányan azok közül itt lesznek mikor Jézus eljön. És várjuk Őt, hogy eljőjön maeste is.

¹⁶¹ És én gondolok a harminc, körülbelül harminc vagy harminchárom évvel ezelőttre, itt térdeltem talán az estének ebben az idejében, kilenc óra harminc vagy tíz óra felé, imádkozva apámért aki elvesztett volt. Maeste, Uram, én sok apáért és sok anyáért, testvérekért és testvérnőkért imádkozom. Irgalmaznál nekik, Kedves Istenem? Apám számára már túl késő van valamit is tenni; ő átlépte ennek az életnek a határait. És hamarosan Uram, mi mindnyájan át fogunk lépni azon az úton. Nekem is, azon az úton kell mennem. Minden férfinak és asszonynak, fiúnak vagy lánynak, innen, azon az úton kell mennie. És mi felelősek leszünk azért amit teszünk az Isten Igéjével.

¹⁶² Milyen kicsinek tűnt az az ember, Dávid nézete szerint, amikor leköpte őt! Milyen kicsinek fogják gondolni azok az emberek, akik leköpték Jézust az Igét, amikor Ő újra visszatér, és azok akik átszegezték Őt. Milyen kicsinek fogják érezni magukat azok az emberek akik el tudnának innen menni és látni még egy... még csak nem is valami nagy Görög szavakban, és így tovább, hanem a világos természetben, amely Istent a teremtőt tanítja nekünk; láthatják az Ige hordozóit, és Magát az Igét, és tudják az órát amelyben élünk, és az aratási idő itt van.

¹⁶³ Kedves Istenünk, ne fordítsunk hátat Ennek, a világ valami butaságáért, hanem fogadjuk Őt be maeste teljes szívünkkel. Uram, teremts bennem egy jó szellemet, az Élet Szellemét, hogy higgyem a teljes Igédet, és elfogadjam Jézust az Igét, Aki ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké, és higgyem ma azt a részt, amely erre a korra lett kiszabva. Add meg, Urunk. Kérem ezt Jézus Nevében.

¹⁶⁴ És most kérni fogom mindnyájatokat, amint itt vagytok, és ezen gondoltok, valóban őszintén. Nincs gyülekezetünk ahová csatlakoznátok. Van ott egy medencénk a megkeresztelésre, "Akiak hittek megkeresztelkedtek," ha még nem lettél Keresztény keresztséggel megkeresztelve. Ez nem fröcskölést, öntést jelent; hanem bemerítést jelent. Nem az Atya, Fiú, Szent Szellem címében, hanem "Jézus Krisztus" Nevében, ahogy az egész gyülekezet meg lett keresztelve, amíg a Katolikus egyház 303-ban három istent betett és három keresztelési formát, a háromság címeiben. Ha neked még nem volt, akkor holnap délelőtt tíz órakor köntösök és dolgok várnak ott lent benneteket.

¹⁶⁵ Jöjjetek és csatlakozzatok Jézus Krisztushoz, nem hozzánk. Nekünk nincs még egy gyülekezetünk sem hogy rólatok gondot viseljen. Jertek abba a gyülekezetbe ahová akartok, ahonnan jöttetek, de kérem, higgyétek ezt az Igét. Hiszitek? Mondjátok, "Ámen." [Gyülekezet, "Ámen."—Szerk.] Isten áldjon meg benneteket. Hadd Tegyétek azt... .

¹⁶⁶ Ha bármiben segíteni tudunk, itt vagyunk hogy megtegyük.

¹⁶⁷ Most, tudom hogy vannak itt betegek. Az időnk elmúlt maeste, egy imasorhoz. Talán mégis elérjük. Akarom hogy mindnyájan tegyetek meg valamit nekem. Ott ültök valaki mellett; tegyétek rá kezeteket arra a személyre.

És semmi kétség egy sasra teszitek a kezeteket, talán olyan sas amely valahol valami keselyűéttel evett; attól beteg lett. Már nem akarják azt. Ki akarnak abból jönni. Rosszul vannak, fáradtak tőle. Itt ültek maeste és látták hogy a sasok valójában mit ehetnek, az Igét, van közöttük egy élő Krisztus, megmutatva Magát élve, ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké. Ők nem a hüvelyekkel akarnak örökölni; azoknak meg kell égni. Minden szalma és dolgok égetésre kerülnek. Jön a kombájn hogy kicsépelje a Búzát. Ti Búza akartok lenni.

¹⁶⁸ Vannak akik betegek, néhányan fizikailag betegek. Akarom hogy imádkozzatok, sasok. Imádkozzatok sas testvéreitekért, testvérnőitekért ott, ahogy én imádkozom értetek itt. Jöjjön az Isten Szelleme rátok.

¹⁶⁹ Emlékezzetek, én a sas Táplálékát adom nektek, az Isten ígését. Ő a prófétáit "sasoknak" nevezi. Önmagát egy Sasnak nevezi, Ő Jehova Sas. És mialatt kezeiteket egymásra tettétek, imádkoztatok értük.

¹⁷⁰ Mennyei Atyánk, a Te Igéd mondta, az utolsó megbízás, amit Te a Gyülekezeteknek adtál, ez volt, "Menjetek el az egész világra, és prédikáljátok az Evangéliumot," az általános rendelkezések, "aki hisz és megkeresztelkedik üdvözülni; aki nem hisz elkárhozik. Ezek a jelek fogják követni azokat akik hisznek; az Én Nevemben ördögöket fognak kiűzni; új nyelveken fognak beszélni; ha halálosat innának, az nem árt nekik; ha kígyókat vesznek fel, azok nem bántják őket; és ha betegekre teszik kezeiket, azok meggyógyulnak."

Ő Jehova Sas, tápláld a Te kicsinyeidet maeste azzal az Igével, Urunk. Ők szükségben vannak. Ez az étel, amire szükségük van. Ez az amire szükségük van, hogy tudják mi az az Étél, hogy mi az IGY SZÓL AZ ÚR.

¹⁷¹ Te megígérted, hogy ha kezeiket egymásra teszik, akkor meggyógyulnak. Ő Urunk, Istenünk, vegyél el most tőlünk minden kételyt és keselyű elképzelést. És mi ünnepélyesen a Sas Táplálékból táplálkozunk, az Isten Igéjéből.

¹⁷² Minden tisztátalan szellem amely ezekben az emberekben van, minden kételkedés szelleme, minden félelem szelleme, minden felekezeti tapadás, minden szokás, minden betegség, minden kór, ami az emberek között van, távozzon. A Jézus Krisztus Nevében, jöjjön ki ebből az embercsoportból. És legyenek ők szabadok ettől az órától, hogy ehessék a Sas Táplálékot amit hisszük hogy elküldesz nekünk Urunk, a héten, feltörve azokat a Pecséteket és megmutatva nekünk azokat a titkokat melyek el voltak relytve a világ megalapításától,

ahogy Te megígérted. Ők a tieid, Atyánk. A Jézus Krisztus Nevében. Ámen.

¹⁷³ Mind akik hiszik és elfogadják, álljatok fel, mondjátok, “Hiszem. Elfogadom. Amit Isten nekem ígért, elfogadom.” [A gyülekezet feláll az elfogadás hangjával—Szerk.]

Az Úr áldjon meg benneteket. Ez csodálatos. Minden személy áll! Ez jó.

Egy éneket, *Szeretem Őt*. Énekeljük ezt az éneket Neki akkor, “Szeretem Őt, szeretem Őt, mert Ő előbb szeretett engem.” Mindnyájan együtt most.

Szeretem Őt, (ha teszitek azt, emeljük fel
kezeinket) Szeretem Őt
Mert Ő előbb szeretett engem
És megvásárolta az üdvösségemet
A Golgota fáján.

¹⁷⁴ Óh, hát nem csodálatosó? [Gyülekezet mondja, Ámen.”—Szerk.] Rázzunk kezét egymással. Testvér, sas, csak fordulj körbe, testvérnő, rázzál kezét, ahogy énekeljük ezt.

Szeretem Őt, . . .

Sas testvér! Sas testvér! Sas testvér, szolgál az Igével! Charlie, hogy vagy? Isten áldjon meg, testvér. Örülök, hogy látlak! Isten áldjon meg, testvér. Isten áldjon meg, testvér, sas. Isten áldjon meg.

A Golgota fáján.

Emeljük fel Hozzá kezeinket újra.

Szeretem Őt, szeretem Őt
Mert Ő előbb szeretett . . . (és Ő téged egy sassá
tett)
És megvásárolta az üdvösségemet
A Golgota fáján.

¹⁷⁵ Honnan fogod tudni, honnan fogja a világ tudni hogy szereted Jézust? Amikor szeretjük egymást. Ez az ahogy a világ. . . Látjátok, Isten látja a hiteteket; a világ látja cselekedeteiteket. Szeressétek most egymást. Legyetek kedvesek egymással. Beszéljetek egymással. Legyetek türelmesek egymással.

És bármely további oktatást amit adhatunk, keresztelés, a Szent Szellem keresése. . . Nincsenek itt termeink hogy ott ezt megtegyük, megértitek. Az oltárhoz hívás, ha Isten meggyőzött téged hogy Ez igaz, hogy Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma, és mindörökké, és csatlakozni akarsz Hozzá, akkor menj és keresztelkedj meg az Ő Nevében holnap. Lesznek ott emberek akik útbaigazítanak. Mindent amiben segíteni tudunk, megteszünk.

Szeretem Őt, szeretem Őt

Ti a telefonokon most, Tucson, odaát Kaliforniában, egész fent Keleten, emeljétek fel kezeiteket, egész kint a...?... Dicsérjétek Őt!

Megvásárolta az üdvösségemet

Ki fog elbocsátani? [Branham Testvér beszél valakihez az emelvényen—Szerk.] Most, holnap estig, adom nektek Neville Testvért, a Pásztorunkat.

A MAG NEM A HÜVELLYEL ÖRÖKÖL HUN65-0218
(The Seed Is Not Heir With The Shuck)

Ez az Üzenet William Marrion Branham Testvértől, eredetileg kézbesített Angolban 1965.Február 18-én, Csütörtök este, a Parkview Junior High School-ban, Jeffersonville-ban, Indiana-ban, U.S.A.-ban, le lett véve magnószalagról, és másolva eredetileg Angolban. Ez a Magyar fordítás kiadva volt 1997-ban.

HUNGARIAN

©1997 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org